

Sagens videre Behandling, men forøvrigt gaad jeg vide, hvilke særlige Fordele man kunde tænke sig ved at tage et mindre Stykke, f. Ex. som der tidligere var Tale om at noies med en Veile—Gibe-Bane. Man kan ikke i Længden tænke sig et saadant Stykke staaende, uden at det maatte i Forbindelse med den midtjydskke Dørhane, og skal den det, kan der vanskeligt tænkes noget andet Sted end Herning, som her er foreslaaet. Naar Ministeren gjorde opmærksom paa, at Offerberedvilligheden her var gaaet ud over alle rimelige Grændser, skal jeg indrømme, at netop paa det Punkt har jeg næret nogen Betænkelighed ved dette Forslag, idet ogsaa jeg altid er angst for Sligt. Jeg har derfor ogsaa altid ønsket, at dette Forslag skulde komme som Regjeringsforslag, og har fastholdt dette Haab, indtil det bristede under Forhandlingen i Winter. Paa den anden Side kan jeg ikke nægte, at naar man ser hen til, hvad der ligger faktisk for, den Værdiforøgelse, som det Banelegeme, der er lagt udover den midtjydskke Bane, har givet tilsvarende Egne, saa ligger deri tilstrækkeligt Vidnesbyrd om, at naar noget Dignende skete her, vilde ogsaa her Værdiforøgelsen blive saa stor, at den vilde svare til adskillige Gange det Beløb, som her skal udredes. Forøvrigt ere de Tal, som se saa store ud, maaske ikke saa afstrækkende, naar man stiller dem op paa den anden Maade. Det største Bidrag paa Stykket Herning—Hølstebro er fra Vilbjerg—Timring—Nøvling Kommune, og det bliver 26 Kr. pr. Lønde Hartkorn, og naar vi tænke dem fordelt paa 26 Aar, bliver det 1 Kr. pr. Td. Hartkorn om Aaret i den Tid, og det synes ikke at være saa rent umuligt at tænke sig, at en Kommune af den Art, som denne Kommune er, vilde kunne bære et saadant Paalæg. I hvert Fald er den Tilslutning, som Befolkningen gjennem sine valgte Tillidsmænd paa forskjellige Møder har givet Banen, og den Beredvillighed, hvormed netop de Kommuner, som ere særlig interesserede, og som have tillagt større Bidrag, have vist, idet de ogsaa have arbejdet paa at faae andre Kommuner med. Vidnesbyrd om, at Befolkningen selv føler sig fast overbevist om, at det vil være til stor Gavn for den at faae en saadan Bane. Dermed kan jeg i Grunden slutte, men jeg maa endnu udtale en Hensigt til Thinget om ved Overveielse af denne Sag ikke at lade sig paavirke altfor stærkt af den ærede Minister eller det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Nielsen-Grøn). Jeg kan nemlig ikke se rettere, end at sikkerlig de fleste ville komme til samme Resultat, som jeg er kommen til,

naar de nærmere ville overveie Forholdene. I det Hele taget er her et Projekt, som der vel naturligtvis kan være enkelte Ting at rette paa, saaledes som det ærede Medlem for Hølstebro (H. S. Hansen) antydede, men det er jo Noget, som altid ved ethvert Bane-forslag vil være at tage under Overveielse. Bortset fra saadanne mindre Ting kan jeg ikke se rettere, end at der her virkelig foreligger et Forslag, som vil komme en meget stor Del af Landets Befolkning til Gode, og det en Befolkning, som netop, fordi den ved Egnens Freliggenhed nu i stort Maal er afskaaren fra Udgang til Bønen, har et, om ikke juridisk, saa dog stærkt moralsk Arav paa, at Statsmagten varetager det Heles Tare i saa Henseende og ikke blot hjælper til lolland-falsterke og sjællandske Baner, men ogsaa til jydskke. Med disse Ord skal jeg anbefale Forslaget paa det Bedste.

H. S. Hansen (Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds): Den høitærede Minister stillede sig ikke ret velvillig til det Baneforslag, her ligger for, og det maa jeg beklage. Desværre har jeg faaet det Indtryk, at den ærede Minister ogsaa paa andre Maader stiller sig mindre velvillig med Hensyn til Trafikforholdene i det vestlige Jylland. Jeg sigter herved navnlig til den, som man siger, nu approberede Driftsplan for det følgende Aar, hvorved det vestlige Jylland og navnlig Hølstebro kommer til at lide ganske betydelig. Men den Sag ligger jo ikke for her, og jeg skal derfor ikke opholde mig videre derved. Den ærede Minister havde som Grund til at være imod Baneforslaget navnlig det, at det vilde være en Konkurrence med Statsbanerne. Ja, det indser jeg nok, men det er i og for sig efter min Opfattelse ikke nogen vægtig Grund til at være imod Forslaget. Thi selv om et saadant Baneanlæg vil konkurrere med en bestaaende ældre Statsbane eller med flere Statsbaner, er dermed ikke givet, at det projekterede Baneanlæg ikke desaaget vil komme til ogsaa at gavne Staten. Overhovedet finder jeg ikke, at det Standpunkt er rigtigt, at man saadan abstraherer Staten bort fra Befolkningen, som om de To skulde have aldeles modsatte Interesser. Det kan være, at de direkte Indtægter for Statskassen kunne tage af. Men den paagjældende Befolknings Interesse kan udvikles og Fordelene for den forsøges derved, og i saa Fald mener jeg, at man fra Statens Side bør se ligesaa meget paa denne Befolknings Interesser og Fordele, som paa Statskassens direkte Indtægt, og det er vistnok udenfor al Tvivl, at de Egne i Jylland, der ville blive berørte af